

Indrukken en herinneringen rond

Hoogtepunten die we niet licht zullen vergeten

Voorbij is het Zomerkamp 1952. En na een warme douche, heel veel zeep en nog meer genoten slaap, begin je je weer mens te voelen en dan ben je eigenlijk klaar, om zo alles wat je meemaakte, nog eens door je gedachten te laten gaan.

Persoonlijk heb ik zeer prettige herinneringen overgehouden en alles staat mij des te duidelijker voor de geest, wanneer ik mijn kampfoto's bekijk. Vele belevenissen werden op het gevoelige papier vastgelegd en het is goed, deze tastbare herinneringen te hebben.

Ze geven je een houvast en dan is het bij al die overpeinzingen dat je tot de conclusie komt, dat het kamp zeer veel positiefs heeft gegeven en ik denk dan aan de inleidingen door drs. Schiphorst, mevr. dr. Wibaut—van Gastel en drs. Korthals en de debatten die daarop volgden.

Ik denk aan de films, die op de eerste Zaterdagavond door de Regeringsvoorlichtingsdienst werden vertoond, films, die ten volle waard waren om te overdenken en die ons deden beseffen, de noodzaak van een Europese Eenheid, de noodzaak voor de Europese Volkeren om de handen ineen te slaan om te vechten tegen alles wat tegen ons is. De noodzaak voor ons jongeren, om hand in hand, te scharen achter de Nederlandse Raad der Europese Beweging en een ideaal te hebben, een voor velen van ons nieuw ideaal: een Federatie van Europese landen om de vrede en de veiligheid van die landen te verzekeren; om de vrijheden en de rechten der Europese volken en van de bewoners van die landen te handhaven en om, wat vooral voor ons jongeren van belang is, de welvaart en de sociale gerechtigheid voor allen in Europa te bevorderen.

Wij weten, na alles wat ons in de drie inleidingen is verteld, dat de bestaande spanningen in de internationale samenleving slechts met het federalisme als leidraad kunnen worden overwonnen.

De grote hoeveelheden lectuur, die we uit het kamp meebrachten, zullen ons zeker weer tot nadenken stemmen en we zullen dan des te beter de resolutie op ons Congres in 1951 in Zwolle aangenomen, begrijpen en beseffen, dat wij jongeren actief moeten deelnemen aan alles wat een Europese integratie zal helpen bevorderen.

Laten wij hopen, dat de Nederlandse Jongeren Raad voor de Europese Beweging in staat zal zijn Jong Nederland te mobiliseren, zodat ook zij een werkzaam aandeel zal hebben in Een Verenigd Europa.

Naast de inleidingen gaan mijn gedachten terug naar de vele tochten die we maakten in Het Land der Gouden Bergen, de wandelingen over de Hellendoornse Berg; de fietstochten naar Raalte en Nieuw

Hesen, en niet te vergeten, de traditie geworden dagtocht met diner-tje tot besluit, met Hotel „De Markelose Berg” als eindpunt.

We beleven nog eens weer de avond- en soms nachtwandelingen in de bossen van „Duivekate” en lachen weer om de komische situaties tijdens onze bonte avond.

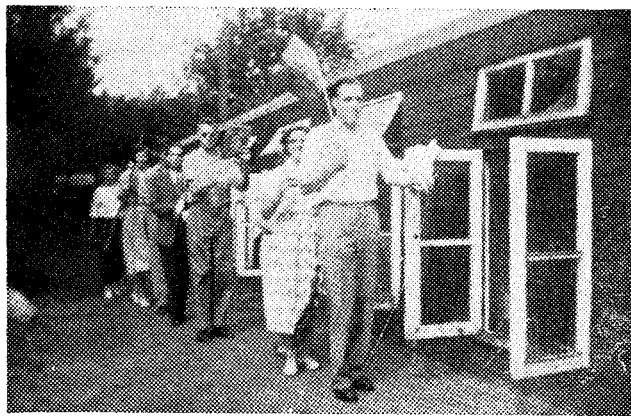
Onze Belgische en Duitse vrienden, die de hele week in ons midden waren, gaven ons niet alleen het gevoel van een gezellig samenzijn, maar veel meer het gevoel van samen het beleven van de gemeenschappelijke idealen en het debatteren over onze beginselen.

Lichamelijk moe, maar geestelijk fit, ben ik 's Zondagmiddags weer naar huis gesolexed. Het afscheid was voor velen niet gemakkelijk, ook voor mij niet.

Het wordt je wat benauwd van binnen, wanneer je allen een hand drukt en je vindt het jammer, dat de week alweer voorbij is.

Gelukkig hebben we in September in Bussum weer een weekend en dus kunnen we toch zeggen: tot spoedig ziens!

TIM DE VRIES.



Een vrolijke demonstratie

Een kijkje achter de schermen

Na de vorige avond zoveel mogelijk het aardse vuil van de sportieve bodies te hebben verwijderd, het afscheid van de badkuip kon wel eens voor lang zijn, doken we na een flinke nachtrust (!) onze kampkieren en vervolgens de trein in.

De reis verliep zonder schokkende gebeurtenissen, ca. 1 uur kwamen we in de „stad” Nijverdal aan. Na onze fietsen te hebben opgezocht, ging het richting Kleinjan waar we de sleutels oppikten. Vervolgens snorden we door naar onze verblijfplaats waar in de eerstvolgende week niet de kippen doch wij zouden kakelen en plukveren.

Het lag er heerlijk, tussen groen versholen. Groot en luchtig met zeer vele, hoewel zeer vuile ramen.

We zagen zo maar ineens onze diverse plichten en vlogen met ware werkwoede alle ongerechtigheden te lijf, gewapend met emmers water, bezems, dweilen en wat dies meer zij.

Het resultaat was werkelijk verras-

send. Na veel gezwoeg, na vele emmers met een soort dikke „soep” van van alles te hebben afgehaald, hadden de ramen hun oorspronkelijke functie herkreten. Ook konden we nu tenminste de modder, die door onszelf naar binnen werd gelopen, goed op de, nu schone, vloer onderscheiden.

De rest was een peuleschil, tafels erin, kleedjes erover en het geheel zag er al echt gezellig uit. Onze onovertroffen Fietje had intussen de keuken reeds ingericht. Haar domein voor een week was werkelijk riant, daarover waren we het eens. En wat ze er voor ons allen heeft uitgebreed, om in kippenstijl te blijven, was voortreffelijk.

Langs deze weg nogmaals een pluim op je hoed daarvoor Fie!

Het terrein voor kampvuur enz. was hoewel wat bobbelig, flink groot. We hadden al vizibenen van iedere dag buiten eten, en een gezellig kampvuur.

's Avonds laat kwam onze kampbaas aansolexten. Hij werd met gepast eerbetoen ontvangen en op zijn verhaal gebracht met iets warmes om te drinken en iets kouds om te eten.

Na nog wat te hebben gepraat doken we met een voldaan gevoel onze knusse nestjes in!

De volgende dag werden de puntjes op de i's gezet. Nog een laatste inspectie en het kamp, ons kamp, was

gereed voor de ontvangst van horden J.O.V.D.-ers.

J.O.V.D.-ers, die zich zouden komen laven aan de, hopelijk rijk vloeiende bron van vriendschap en saamhorigheidsgevoel. J.O.V.D.-ers die geest en lichaam zouden komen verfrissen in onderling debat, in sport en in spel. Maar die ook, staande onder onze 3 vlaggen, zich hun idealen weer helder bewust zouden worden en bereid ze met hernieuwde energie uit te dragen en er voor te strijden.

LADY

Terug uit Nijverdal

Een Belgische impressie

door R. Vercruyssen en G. Ruyffelaire afgevaardigden van de Nationale Federatie der Liberale Jeugd van België.

Met uiterst veel vreugde vernamen we dat we als afgevaardigden van de N.F.L.J. aan het J.O.V.D.-kamp te Nijverdal mochten deelnemen. Indien we reeds vroeger het groot genoeg hadden Hollandse geestesgenoten te ontmoeten te Ronse, Namen, Luik, Charleroi enz. toch zou het voor ons iets heel nieuws zijn in hun midden zelf te vertoeven.

Daartoe kregen we dus de gelegenheid en we vertrokken uit Ronse met zeer veel nieuwsgierigheid.

We maakten vervolgens een prachtige reis en de hoffelijkheid van Mies en Jaques Linssen liet ons toe een interessant bezoek aan Amsterdam te brengen.

De Zaterdag namiddag kwamen we in het kamp aan.

Nu zullen we onze beschouwingen over 3 punten leiden:

1. Instelling van het kamp. 2. Ons verblijf. 3. De deelnemers.

1. Instelling van het kamp.

Praktisch aangelegd, op een met veel zin gekozen plaats, trof ons het kamp door zijn buitengewoon mooie ligging. Voegen we er aan toe, dat de prachtige streek van Nijverdal heel geschikt is voor het aanleggen van een kampeergelegenheid.

2. Ons verblijf.

Kort en goed: we droomden niet beter. Indien Tim in zijn slotrede de hoop uitdrukte, dat we een gezellige vakantie hadden doorgebracht dan was die verwachting zeker volop vervuld.

We brachten er inderdaad prettige dagen door die we zeker niet vlug vergeten. Niet alleen zeer tevreden over ons verblijf maar ook vol lof over het kampprogramma dat zeker de kieskeurigsten onder ons moest bevredigen.

3. De deelnemers.

We zijn teruggekeerd met een blijvende indruk over de vriendschap en de gediensstigheid van al de deelnemers. Graag keren we in hun midden terug en dat is dan ook onze vurigste wens.

Om te besluiten „last but not least” onze beste dank en vooral onze hartelijkste „proficiat” aan de kampcommissie Mies, Fiet, Tim voor de J.O.V.D. verwezenlijking 1952.

VOOR ALLE AUTOSCHADE

Plaatwerkerij KORTEWEG

HERSTELLEN - LASSEN - VERBOUWEN

TELEFOON 45036 - BLEISWIJKSTRAAT 35-37 - ROTTERDAM

ons Zomerkamp



en route

Impressie van een Duitse afgevaardigde

Als einziger Delegierter der „Deutschen Jungdemokraten“ (F.D.P.) bin ich auf Einladung der J.O.V.D. nach Nijverdalen zu einem Lager gefahren. Nicht ohne Bedenken stieg ich in den Zug nach Holland. Es ist bekannt, dass der Erfolg eines Camp von dem guten Willen der Einzelnen abhängt. Also war es ein Wagnis — wenn auch ein interessantes — ein internationales Camp zu veranstalten. Zumal, wenn man bedenkt, dass die Heimatländer der Teilnehmer vor 7 Jahren noch Krieg miteinander führten. Jedoch hatten wir eine gemeinsame politische Konzeption und ein Ziel: die Einheit Europas. Aber würde diese Gemeinsamkeit stark genug sein, die bitteren Erlebnisse der Vergangenheit zurücktreten zu lassen, zugunsten der gegenwärtigen politischen Notwendigkeiten?

Diese und ähnliche Gedanken bewegten mich, als ich dank der Hilfe eines freundlichen Holländers endlich auf dem richtigen Pfad zum Camp befand. Da lag es nun, versteckt zwischen grünen Büschen und niedern Kiefern. Es war spät am Abend. Mitten hinein platzte ich in eine fröhlich schmausende Gesellschaft, Begrüssung durch den leader und einige „Hallos“ erschollen so zwanglos, dass ich erleichtert aufatmete.

Ich spürte, wie man mir helfen wollte und bin dankbar dafür. Nach dem „Stille“ des leaders folgte ein lustiges Forum, welches von Fragen der Politik bis zu Fragen der Mode alles nur mögliche behandelte, Mehr oder minder treffende und witzige Antworten hoben die Stimmung. Diese Art Forum ist nicht so gebräuchlich bei uns Jungdemokraten, musste ich mit kritischem Bedauern feststellen. Lieben wir es doch, uns eine Stunde lang mit Fragen über dasselbe politische oder nicht politische Thema zu quälen. So war es spät geworden. Einige nette Lagerpässe, ein Plauderstündchen im Stroh und ich schlief tief und fest.

Am folgenden Morgen wurde ich mit der Lagerordnung vertraut gemacht, die sich auf das Einhalten der Mahlzeiten und dem „Corvée“ beschränkte. Jeder packte mit an, wo er helfen konnte, das Camp — committee arbeitete vorzüglich, so dass keine Schwierigkeiten auftraten.

Über der Lagerwiese flatterten die Europaflagge, die Fahne des Gastgeerlandes und die der J.O.V.D. Vom Hissen bis zum Einholen der Flaggen konnte man als Ausländer viel Neues entdecken. Schon das Gesicht der Landschaft war ein an-

deres, als wenige Kilometer weiter östlich in Deutschland. Aber das war nicht so wichtig.

Für mich war die Angenehmste Überraschung, dass ich schon in kürzester Zeit kontakt gefunden hatte mit meinem holländischen und belgischen Freunden, und dass sich keine Gruppen absonderten, sondern ein ausgezeichnete Gemeinschaftsgeist herrschte.

Die Tage flogen dahin in fröhlichem Plaudern und ernstesten Gesprächen. Radtouren und Wanderungen in die Umgebung wechselten ab mit lustigen Stunden im Camp. Bald hörte ich von den Sorgen Hollands, sprach selber über die Schwierigkeiten Deutschlands — und fand Verständnis. Besonders angenehm berührt war ich durch die Referate von mevrouw dr. A. J. P. Wibaut—van Gastel und de heer drs. H. Korthals, die unter anderem über die Notwendigkeit des Aufbaus Europas gemeinsam mit Deutschland sprachen.

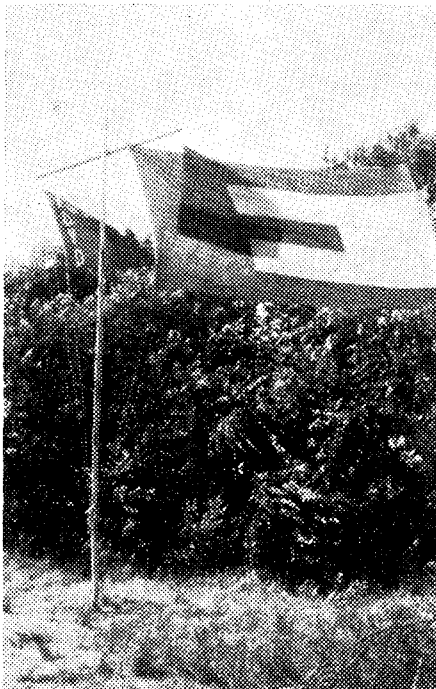
Ich habe von diesem Camp die Gewissheit mit nach Deutschland genommen, dass die fortschrittlichen Kräfte Hollands und Belgiens bereit sind, und Deutschen, die guten Willens sind, eine Chance zu geben und unseren jungen demokratischen Staat in die Völkergemeinschaft der westlichen Welt aufzunehmen.

So kam der letzte Abend und das schönste Erlebnis eines jeden Lagers: das Kampfeuer. Als Symbole der Freiheit, der Aufrichtigkeit, der standhaftigkeit und der Einheit trugen wir von allen Himmelsrichtungen das Feuer herbei.

Hell loderten die Flammen empor und der glutrote Schein liesz die Europaflagge aufleuchten. Lieder ertönten, und trotz des nicht sehr wohl gesonnenen Wettergottes, glaube ich doch, dass wir alle von dem Gefühl der Zusammengehörigkeit ergriffen waren.

Ich werde dieses Bild nicht vergessen: In diesem Augenblick waren wir nicht in erster Linie Holländer, Belgier oder Deutscher, wir waren Europäer und wussten, dass wir für ein realisierbares Ziel kämpften: für die wirtschaftliche und politische Einheit Europas.

REINHARD, NAASE, BONN.



de vlaggen in top

Hoe een „doodgewone“ deelnemer het zag

De aankomst van de meeste deelnemers was echt liberaal, zo nu en dan kwam er iemand het kamp binnen. Hij of zij liep eerst wat onwennig rond, maar nadat een slaapplek in het kippenhok was uitgekozen en alles bekeken, ging de hij of de zij de mede-kampbewoners opzoeken en direct was de goede toon gevonden.

Steeds meer voelde je, dat het een gezellig kamp zou worden, wat het natuurlijk ook geworden is! Alles liep van een leien dakje; een fietstocht in de regen, vliegende mieren, gezellige spookverhalen, citroentjes met klont, kampvuur en nachtwandelingen verhoogden de vreugde.

De sprekers waren „voor elck wat wils“: drs. Schiphorst, zeer filosofisch met kernachtige uitdrukkingen; mev. Wibaut—van Gastel, zeer vitaal, met een lezing over de culturele achtergrond van Europa en Amerika, die voor de meesten van ons nieuwe gezichtspunten opleverde en drs. Korthals, die een inzicht gaf in een materie, waarover men meestal te weinig spreekt, nl. de diplomatie in de buitenlandse politiek in het bijzonder de betrekkingen tussen Oost-West, en in — wat hem nauw aan het hart ligt — de plaats van een jongerenorganisatie.

Verder ging alles heel rustig, men deed zijn corvée, sjouwde tafels en banken, slikte tabletjes als het pompwater verkeerd begon te werken en kroop op tijd (hm) zijn slaapzak in.

Het opstaan ging prima, behalve dat enkele heren soms op speciale manier wakker gemaakt moesten worden, anders bleven ze doorslapen.

Alles bij elkaar geloof ik, dat dit een goed kamp geweest is. Elke dag bracht weer nieuwe verrassingen, het eten was best, de geest onder elkaar was in orde, hetgeen duidelijk te zien was op de avonden wanneer men zijn vragen op het forum afvuurde.

Al deze dingen hebben dit J.O.V.D.-zomerkamp tot een gebeurtenis gemaakt, die velen lang in de herinnering zal blijven.

EZAU.

Wat de wegblijvers misten

Het nieuwe lokt ons, maar tegelijkertijd is er een beetje angst in ons hart. Hoe zou het zijn?

Toen de trein uit het hoge Noorden mij naar het lieflijk gelegen Nijverdalen bracht, hield deze vraag mij bezig! Voor het eerst naar een J.O.V.D.-kamp, waar je vrijwel niemand kent, waar je je misschien eenzaam zult voelen...

Zo gauw je op de plaats van bestemming bent aangekomen, weet je, dat je gedachten fout waren! Je voelt je dadelijk thuis!

Dus J.O.V.D.-vrienden en -vriendinnen, bij een volgend kamp:

AARZEL NIET, GA!

Het is fantastisch.

Heus! de slaapzak slaapt uitstekend. Je kunt gratis informeren bij Hans R; zij heeft er kijk op en weet te goed en duidelijk, zonder spraakgebrek, te vertellen, hoe je zo'n ding gebruikt. (Ladies lachen daar niet om!). Zij zal je zeker de bekende dekens uit de even bekende winkel van M. aanraden.

Of wij goed slapen in het stro? Natuurlijk! Allemaal tegelijk in de pyama's en dan zong Mies ons in slaap. Nee, er waren geen te laat komers.

Acht uur slaap per nacht heeft een normaal mens nodig! En wie heeft gezegd, dat wij niet normaal waren? Misschien jij Jaques, maar dat kwam, omdat je de diep bewogen melodie van de kersenmond niet kon appreciëren.

Wij nemen je 't niet kwalijk, want wij weten immers dat ook jouw hoofd geschud heeft bij de aanraking met de beruchte lage balk.

Maar hebben wij allen niet geschud, toen wij onze beroemde Bart op de planken zagen? Het nummer met de blikjes was het hoogtepunt. Ik hoop, dat Bart ze inmiddels afgeschaft heeft, anders kan hij niet meer op een J.O.V.D.-vergadering verschijnen.

I. VAN AALST.

„U.S.“-BANDEN, DE VEILIGSTE WIELBELEGGING.
IMP. - I.M.V.A. - ROTTERDAM - ZALMHAVEN 45 - TELEFOON 25385(SLIJNEN)

Enige Kamp-impressies

- J. B. J. M. Schiphorst**
litt. drs.: (Den Haag) De ontwikkeling van de geest is even noodzakelijk als de voeding van het lichaam. (Cicero).
- Mevr. dr. A. J. P. Wibaut-v. Gastel:** (Amsterdam) Wat een vitaliteit! Nooit werd het broodcorvee sneller gedaan!
- Drs. H. A. Korthals:**
(Voorschoten) De buitenlandse politiek is thans wel vaak gespeend van idealisme, maar zonder idealen zal een goede politiek onmogelijk zijn.
- Tim de Vries:**
(Groningen) Na zes maanden voorbereiding was het mij een troost te weten, dat ieder plezier had.
- Mies Linssen-Palstra:**
(Amsterdam) Wat leuk, ik kon nu eens één week de baas spelen over mijn man.
- Fiet Bos:**
(Dordrecht) De belangrijkste menselijke eigenschap is goedheid. (W. Somerset Maugham).
- Bert Meijer:**
(s-Gravenhage) De filosoof, als steeds geflankeerd door vrouwelijk schoon.
- Georges Kuyffelaere:**
(Ronise) Ik heb nog nooit in één week zoveel gelachen!
- Jannie Hillenaar:**
(Groningen) Hoe praat ik toch dat slippertje op Vrijdag op de Holtherberg weer goed?
- Kees van Imborgh:**
(Amsterdam) Het geluk begustigt de stoutmoedigen. (Julius Caesar).
- Ina van Aalst:**
(Groningen) En of. Daarvan weet ik mede te praten.
- Dini Heetjans:**
(Zwolle) Waarom ben ik toch zo laat gekomen?
- Atze Spoor:**
(Groningen) Waarom moest ik toch zo vroeg weer weg?
- Lies Sixma:**
(Amsterdam) Mijn nylons werden al spoedig naar de kotter verwezen.
- Richard Loot:**
(Groningen) Houthakken is een gezonde sport en bevordert de groei van een snor.
- Reinhard Naase:**
(Bonn) Als goed Europees mens was hij al gauw in de kampgemeenschap opgenomen.
- Will. Zwart:**
(Deventer) Een levende apotheek met nachtdiensten.
- Diddy de Vries:**
(Groningen) Volksdansen is aantrekkelijk onder de welluidende tonen van: Een bloedneus en een kersenmond.
- Wim Schoehuys:**
(Alkmaar) Het pompwater had nu direct mijn volle sympathie niet.
- Hans Roda:**
(Groningen) Weet je nog wel die harmonica met nopjes? Nou, prrt, dag!
- Wim Brands:**
(Boskoop) De radia-benjamin en een expert in fietsen maken, slapen en pesten.
- Lady van 't Hoogerhuys:**
(Baarn) Hoe vrolijk klonk haar lach!
- Rogier Vercruyssen:**
(Ronse) Het is hier net een groot huisgezin. Hoe is eigenlijk jullie achternaam?

J. de WIT

Adviseur in gewapend beton
en Staalconstructies.

Kantoor: van Vollenhovenstraat 14 - ROTTERDAM - Telefoon 20323

H.H. Aannemers en Bouwers,

Alle DAKBEDEKKINGSMATERIALEN
tegen concurrerende prijzen

Ook worden **DAKBEDEKKINGEN** door
ons voordelig uitgevoerd

„VERPER”, Pastoriedijk 109, PERNIS, Telef. 73288

- Leny Kooyman:**
(Schiedam) Een knietje plus een verzwikte enkel mochten de pret niet drukken.
- Jacques Linssen:**
(Amsterdam) Wat een formidabele fanfare-trompettist!
- Nel van Schieveen:**
(Amsterdam) Gezondheid en opgewektheid gaan hand in hand.
- Leen Iterson:**
(Montfoort-Utrecht) Een Citroentje met klont kon ik nou domweg niet laten staan, ook niet om elf uur 's morgens.
- Bart van Randwijk:**
(Dordrecht) Comedianten trokken voorbij.
- Lena Vogelaar:**
(Deventer) Deze keer slechts één week-end, volgend jaar de gehele week.
- Johan Beek:**
(Amsterdam) Het kamp had mij zo te pakken, dat ik een dag langer bleef, dan was afgesproken.
- Henk en Coks Olivier-Hellingman:** (A'dam) Het werd ons te machtig. We hadden ons niet willen opgeven, maar zijn toch gekomen.
- Leni ten Brink:**
(Balk-Friesland) Ik kreeg geen kans om uit te rusten van mijn tweede Vierdaagse.
- Sold. Bernard Dorhout:**
(Breda) Zonder die liefvallige conductrice had ik nooit om half twee 's nachts me nog kunnen melden voor het kamp.
- Edgar Nordlohne:**
(Amsterdam) Wegens keelpijn verhinderd. Hartelijke groeten. (Telegram).
- Koor:** We hebben veel geleerd en ongelooflijke pret gehad. Tot ziens in het „Meenthuis” in Blaricum, eind September.